

İsmail Çalışkan'dan

Harika yazı için Allah razı olsun Muharrem Hocam...

1992 Ağustos Küçükçekmece Sefaköy Akdeniz düğün salonunda Bosnalı kardeşlerimiz için yardım gecesi düzenledik.

Küçükçekmeceli tüm STK'lı Müslüman kardeşlerimizin gayreti ile. Daha sonradan öğrendiğim bir Erzurumlu Kürt asıllı çarşaflı ablamız gözyaşları içinde bir altın yüzük bıraktı masaya ağlayarak. Hiçbir şey demedi, yerine hemen döndü. Meğerse eşi ölmüş üç yetimi ile çok zor yaşıyormuş.

Bosnalı misafir yetkili çok etkilendi. Ben tercüme yaptım. Durumunun çok kötü olduğunu, niye verdiğini ona sordu. "Benim bir işime yaramaz, ama inşallah Bosnalı Müslümanlarım işine yarasın" dedi.

Bu yüzük Aliya İzzet Begović'e kadar ulaştırıldı ve dördüncü kolordu komutanı Atif Dudaković ile beraber Aliya cepheye gidip, "Bu yüzüğü varın ekmek parası olmayan üç yetimli bir Türkivedi Müslüman ablamız size mermi parası gönderdi, haydi mücahid kardeşlerim" dedikten sonra kırın kırana 72 saat taarruz sonrası Müslümanlar Vitez, Travnik, Konjič ve Jablanica şehrlerini Sırp ve Hırvatlardan geri almayı başardılar.

Her seferinde beni ağlatan bu hatırlam ile anladım ki Anadolu kadınının feraseti ve duası bambaşkadır.